

LUBLIN

1918 — 2018

*Inspiruje
nas wolność*

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

ul. Wieniawska 14, 20-071 Lublin, tel.: +48 81 466 1400, fax: +48 81 466 1401
ePUAP: /UMLublin/SkrytkaESP, www.um.lublin.eu

PE-OR.310.3.2018

Lublin, dnia 21.11.2018 r.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Na podstawie art. 14j § 1 i § 3, art. 14c §1- §3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800 z późn zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 29.08.2018 r. uzupełnionego pismem z dnia 28.09.2018 r. o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej w zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego o opłacie skarbowej, w stosunku do wydawanych pozwoleń na prowadzenie badań archeologicznych

postanawiam

uznać za nieprawidłowe stanowisko

wskazane we wniosku, iż wydanie pozwolenia na badania archeologiczne nie podlega opłacie skarbowej w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. g) ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1044 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Do tutejszego organu podatkowego wpłynął wniosek z dnia 29.08.2018 r. reprezentowanego przez

o wydanie interpretacji przepisów zawartych w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1044 z późn. zm.) w zakresie opłaty skarbowej za wydanie pozwolenia na badania archeologiczne. Z uwagi na fakt, iż wniosek nie spełniał wymogów formalnych wezwano wnioskodawcę do jego

uzupełnienia oraz wniesienia stosownej opłaty. Pismem z dnia 28.09.2018 r. : uzupełnił braki formalne w ww. wniosku.

Zgodnie z art. 14b § 3 i § 4 ww. ustawy Ordynacja podatkowa wnioskodawca w sposób wyczerpujący przedstawił zaistniały stan faktyczny, zawarł we wniosku własne stanowisko w sprawie oraz złożył oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do istoty w decyzji lub postępowaniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej. Ponadto wniósł stosowną opłatę na konto tutejszego organu podatkowego.

Wnioskodawca we wniosku z dnia 29.08.2018 r. przedstawił następujący stan faktyczny:

„Zgodnie z art. 36 ust. 1, pkt 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 2187 oraz 2018 r., poz. 10) prowadzenie badań archeologicznych wymaga pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków, które wydawane jest w formie decyzji administracyjnej. Zgodnie z art. 1 ust. 1, pkt 1 c ustawy o opłacie skarbowej wydawanie pozwoleń przez organy administracji publicznej podlega opłacie skarbowej. Jednocześnie, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 g ustawy nie podlega opłacie skarbowej wydanie pozwolenia w sprawach nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej oraz służby zdrowia.

Badania archeologiczne, definiowane przez ustawę z 23 lipca 2006 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami jako „działania mające na celu odkrycie, rozpoznanie, udokumentowanie i zabezpieczenie zabytku archeologicznego” są działaniem o charakterze naukowym co wynika chociażby z faktu, że archeologia ma status dziedziny nauki. W tej sytuacji wydaje się, że wydanie pozwolenia na badania archeologiczne czyli badania naukowe, a więc pozwolenia „w sprawach nauki” nie podlegają opłacie skarbowej.”

Przedstawiając powyższy stan faktyczny

zwrócił się o wydanie interpretacji w zakresie przepisów ustawy o opłacie skarbowej stawiając pytanie: „czy wydanie pozwolenia na badania archeologiczne podlega opłacie skarbowej, czy też nie podlega takiej opłacie”.

W opinii wnioskodawcy przedstawionej w piśmie z dnia 28.09.2018 r. „opłata taka nie powinna być pobierana z racji, że badania archeologiczne są badaniami naukowymi w związku z czym wydanie na nie pozwolenia jest wydaniem pozwolenia „w sprawach nauki”, które zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej nie podlegają opłacie skarbowej”.

W świetle obowiązującego stanu prawnego, tutejszy organ podatkowy stanowisko w przedstawnym stanie faktycznym uznał za nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. c) ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, opłacie skarbowej podlega wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji). Natomiast w myśl art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. g) tej ustawy nie podlega opłacie skarbowej dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia i zezwolenia (pozwolenia, koncesji) albo złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawach nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej oraz ochrony zdrowia.

Ustawa nie definiuje pojęcia „sprawy nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej”. Pojęcie zaś „sprawy” ma charakter ogólny. Można jednak przyjąć, że będą to wszystkie sprawy, dla których materialnoprawna podstawa rozstrzygnięcia zawarta jest w przepisach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o opłacie skarbowej. W związku z powyższym, aby prawidłowo ustalić zakres wyłączenia określony w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. g) ww. ustawy „w sprawach nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej” należy przepisy tej ustawy stosować łącznie z przepisami regulującymi daną materię np.: ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.), ustawą z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 996 z późn. zm.). Taki pogląd niejednokrotnie został wyrażony w literaturze prawnopodatkowej, a także w wyrokach sądów np.: w wyroku WSA w Gdańsku z dnia 29.12.2015 r. sygn. akt I SA/Gd 1451/15, wyroku WSA w Gliwicach z dnia 1.10.2015 r. sygn. akt I SA/GI 196/15. Z orzeczeń tych wynika, że „zastosowanie wyłączenia określonego w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. g) ustawy o opłacie skarbowej winno wiązać się z wykazaniem, że materialnoprawną podstawę czynności urzędowej stanowi konkretny przepis z zakresu nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej.”

Zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2017 r. poz. 2187 z późn. zm.) prowadzenie badań archeologicznych wymaga pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków. Pozwolenie to wydawane jest w formie decyzji administracyjnej. W związku z powyższym należy wskazać, że podstawę wydania decyzji w sprawie badań archeologicznych stanowią przepisy ww. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, a nie przepisy normujące sprawy nauki, szkolnictwa i oświaty. Dlatego też brak jest podstaw do uznania za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy, iż pod użytym w art. 2 ustawy o opłacie skarbowej pojęciem „sprawy nauki” będą mieściły się badania archeologiczne.

Ponadto należy podkreślić, że omawiane wyłączenie ma charakter przedmiotowy, a zatem na gruncie art. 2 ustawy o opłacie skarbowej nie ma znaczenia kryterium podmiotowe. Sam fakt prowadzenia przez dany podmiot (w tym przypadku Uniwersytet) działalności związanej z nauką, szkolnictwem nie przesądza o braku obowiązku zapłaty opłaty skarbowej przez ten podmiot. Nie wszystkie bowiem czynności podejmowane przez Uniwersytet należą do spraw związanych z nauką. W omawianym stanie faktycznym podstawę wydania decyzji w sprawie badań archeologicznych stanowią regulacje ww. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, które to nie dotyczą materii nauki. W związku z powyższym należy stwierdzić, że sam fakt prowadzenia przez Uniwersytet działalności związanej z nauką, nie może determinować do zastosowania wyłączenia określonego w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. g) ustawy o opłacie skarbowej.

Podkreślić także należy, że wyłączenia z opłaty skarbowej nie należy interpretować rozszerzająco. Podobne stanowisko zajął WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 1.10.2015 r., który wskazał, że wykładnia językowa komentowanego uregulowania powoduje, iż możliwy zakres omawianego wyłączenia jest stosunkowo szeroki, jednak

nie do tego stopnia, by można było w sposób nadmierny i niczym nieusprawiedliwiony stosować wyłączenia z obowiązku ponoszenia opłaty skarbowej, zwłaszcza w świetle określonej w art. 84 Konstytucji RP zasady powszechności opodatkowania.

Mając powyższe na uwadze tutejszy organ podatkowy uznał, że brak jest podstaw do uznania za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy, iż pod użytym w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. g) ustawy o opłacie skarbowej pojęciem „sprawy nauki” będą mieściły się badania archeologiczne i tym samym, że nie będzie Wnioskodawca zobowiązany do uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie pozwolenia na przedmiotowe badania.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, ul. M.C. Skłodowskiej 40, 20 - 029 Lublin, w dwóch egzemplarzach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji - art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302).

Zgodnie z art. 54 § 1 ww. ustawy skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi, tj. Prezydenta Miasta Lublin (skargę należy przesyłać na adres: Wydział Podatków Urzędu Miasta Lublin, 20-071 Lublin, ul. Wieniawska 14).

Z up. Prezydenta Miasta Lublin

Irena Szumlak
Skarbnik Miasta